

med vanskeligheder at udstede obligationer, der opfylder kravene til at kunne betegnes som realkreditobligationer. Endvidere vil bestemmelsen kunne skabe større fleksibilitet i institutternes kapitalfremskaffelse her i landet.

Ved værdipapirer forstås alene fordringer. Værdipapirer, der repræsenterer en ejerret til ejendomme, kan ikke benyttes som led i fundingen af udlånet. Bestemmelsen giver endvidere ikke institutterne adgang til at modtage indlån fra offentligheden. Der skal være tale om værdipapirudstedelse.

Ifølge stk. 2 må realkreditinstitutter foruden realkreditvirksomhed drive virksomhed, der må anses for accessorisk til instituttets realkreditvirksomhed.

De hidtil gældende regler og praksis med hensyn til realkreditinstitutters adgang til at udøve virksomhed på tilgrænsende områder i forhold til realkreditvirksomhed, har været relativt restriktiv, omend der på realkreditområdet som i det øvrige finansielle system i de seneste år er sket en ikke uvæsentlig opblødning. Forslaget tilsigter at forbedre institutternes muligheder for at udøve virksomhed på umiddelbart tilgrænsende områder.

Som eksempler på områder, der må anses for accessoriske til realkreditvirksomhed kan nævnes vurdering af fast ejendom og ejendomsdatasystemer. Også aktivitetsområder, der er af afgørende betydning for institutternes distributions- og afsætningsmuligheder, kan nævnes. Endelig kan nævnes aktiviteter ved køb og salg af obligationer og andre værdipapirer, dels i forbindelse med obligationsudstedelse, dels i forbindelse med institutternes anbringelse af de til egenkapitalen svarende midler. Disse aktiviteter kunne eksempelvis udøves i form af et børsrådgiverselskab under iagttagelse af alsidighedskravet i § 25 i lov om Københavns Fondsbørs.

Udmøntningen af, hvad der mere præcist forstås ved accessorisk virksomhed, vil blive fastlagt ved konkrete afgørelser. Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på, at de pågældende områder skal have umiddelbar betydning for instituttets realkreditvirksomhed.

Ifølge stk. 3 kan boligministeren bestemme, at accessorisk virksomhed skal udøves af et andet selskab, registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Udøvelsen af accessorisk aktivitet kan have betydning for realkreditinstituttets økonomiske stilling. I så fald kan det være en fordel, at denne aktivitet udøves i en selvstændig organisatorisk enhed, der er undergivet et klart retsgrundlag.

Ifølge stk. 4 må realkreditinstitutter ikke drive anden virksomhed end realkreditvirksomhed, udlån på grund af udstedelse af andre værdipapirer og accessorisk virksomhed. Bestemmelsen tilsigter at forhindre,

at ejerne af de udstedte obligationer påføres risiko for tab som følge af instituttets engagement i andre aktiviteter, hvor realkreditinstituttet ikke umiddelbart har særlig kompetence.

Forbudet mod at drive anden virksomhed omfatter ikke midlertidig drift af anden virksomhed som følge af en overtagelse af nødlidende panter, eftersom dette opfattes som en nødvendig del af realkreditvirksomheden. Instituttet er forpligtet til at søge sådan anden virksomhed afviklet, når det ud fra hensynet til at undgå tab ikke længere er nødvendigt at drive den pågældende virksomhed.

Til § 3

I § 3 fastsættes, på hvilke betingelser udenlandske kreditinstitutter kan udøve realkreditvirksomhed gennem filialer eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser. Bestemmelsen er fastsat på grundlag af fællesskabsrettens behandling af grænseoverskridende tjenesteydelser, men omfatter også kreditinstitutter beliggende uden for EF.

En filial betragtes i fællesskabsretten ikke som en selvstændig juridisk enhed, men som en del af det i hjemlandet beliggende kreditinstitut. Ved indgåelse af aftaler med trediemand handler filialen ikke på egne vegne, men på vegne af det kreditinstitut, hvoraf den er en del. Det kreditinstitut, hvorunder filialen hører, hæfter med hele sin formue for de forpligtelser, som filialen på virksomhedens vegne har indgået. Som filial anser alle former for permanent tilstedeværelse i værtslandet, der opfylder disse kriterier, herunder også agenturer og lignende.

Traditionelt har filialer af udenlandske kreditinstitutter efter dansk lovgivning været behandlet med udgangspunkt i det samme regelsæt som selvstændigt etablerede institutter. F.eks. har de skulle godkendes efter samme regler som selvstændigt etablerede kreditinstitutter, og de har skullet have en selvstændig filialkapital. Dette vil ikke længere være muligt, når 2. samordningsdirektiv træder i kraft. Udgangspunktet for dette direktiv er snarere, at filialer behandles i overensstemmelse med stort set de samme regler som grænseoverskridende tjenesteydelser. Etableringen skal ikke godkendes, og virksomheden udøves i overensstemmelse med hjemlandets regler. Dog kan værtslandet meddele vilkår for virksomheden begrundet i hensyn til samfundsmæssige interesser og pengepolitikken. Endvidere kan værtslandet meddele vilkår for realkreditfinansiering, da der endnu ikke er gennemført samordning og gensidig anerkendelse af medlemslandenes regler om realkreditens finansieringsteknikker.

For at udenlandske realkreditinstitutter kan udøve virksomhed her i landet, skal de være specialiserede,